

Anja Mrzlak Fajdiga

Pred nami sta zadnja dva meseca pouka v tem šolskem letu. Aprila se je na šoli veliko dogajalo. Imeli smo tehniške in naravoslovne dneve, za učence od 1. do 6. razreda je že drugič v tem šolskem letu potekala izmenjevalnica, ki je vedno dobro obiskana. Udeleženci so nam zaupali, kaj menijo o njej. Februarja se nam je pridružil nov učitelj za glasbo, zato smo z njim opravili intervju, ki ga lahko preberete v tej številki.

Dogajalo se je ...

CENTER NOORDUNG

V četrtek, 28. 3. 2024, smo devetošolci obiskali **Center vesoljskih tehnologij Hermana Potočnika** v Vitanju. Voden ogled je trajal približno 45 minut. Vodič nas je seznanil z zanimivimi podatki o vesoljskih tehnologijah Hermana Potočnika Noordunga. Izvedeli smo, kakšna je razlika med življenjem na Zemlji in na Luni, veliko novega o vesolju in satelitih, kam spadamo Slovenci po razvitosti na tem področju. Po ogledu smo si ogledali kratke videoposnetke o mednarodni vesoljski postaji. Potem smo se morali iz lego kock sestaviti, kako bi izgledala naša hiša na Luni in kaj vse bi imeli v njej. Za izdelke smo imeli dobrih 30 minut časa. Na koncu smo svoje izdelke predstavili. Sledil je še daljši film o vesolju in satelitih.

Sara Acman, 9. b

Center vesoljskih tehnologij Hermana Potočnika (slika s spleta)

TEHNIŠKI DAN – OGLED INŠTITUTA ZA CELULOZO IN PAPIR

V četrtek, 4. aprila, smo šestošolci obiskali Inštitut za celulozo in papir v Ljubljani. Tamkajšnji uslužbenci so nas toplo sprejeli in že ob vstopu v sprejemno sobo inštituta smo zagledali nekaj nenavadnega – stole in mize iz kartona, na katere so se lahko usedle učiteljice in učitelj.

Zatem so nas odpeljali v učilnico, kjer smo imeli zelo zanimivo predavanje. Ob tej predstavitvi smo morali tudi sodelovati, saj smo kar pogosto morali odgovarjati na vprašanja, ki so nam jih zastavili. Spoznali pa smo tudi, kako papir nastane, koliko papirnic je v Sloveniji, katere vrste papirja poznamo ... Temu je sledila malica, po malici pa smo se razdelili v skupine (po razredih) in obiskali štiri pomembne prostore na inštitutu.

Moja skupina je najprej zavila v laboratorij, kjer smo lahko izdelali papirnate »palačinke« iz celuloze in vode. Pri tem smo se zelo zabavali, še posebej zato, ker smo lahko kaj naredili tudi mi. Kasneje smo si ogledali tudi laboratorij in naprave v njem.

Nato smo šli v proizvodnjo, kjer smo se testirali, koliko vrst papirja že poznamo. Sledil je najzanimivejši del – izdelali smo si vsak svoj papir. Pri tem so nam seveda malo pomagali in nekdo nam je celo povedal, kako lahko doma sami naredimo papir.

Nato smo zavili v laboratorij drugačne vrste. V njem je posebno nadzorovana klima. Tam merijo debelino in dolžino papirja in še marsikaj drugega. V tem laboratoriju smo bili sicer malo bolj omejeni s časom, a nas to ni ustavilo, da ne bi izvedeli zelo veliko novih podatkov.

Pozneje pa smo odhiteli v kemični laboratorij, kjer poteka testiranje. Sprva smo se spoznali z različnimi pravili, ki veljajo v laboratorijih, in ugotovili namen tega prostora. Tudi tukaj smo izvedeli nekaj novih podatkov, o katerih pred tem nismo nič vedeli, zato so nas presenetili.

Pred odhodom domov je ostala samo še ena dejavnost – kviz o papirju. Tu smo se pomerili vsi razredi med seboj. Bilo je zelo napeto, saj smo imeli pogosto različne odgovore. Za konec smo vsi dobili darila in s seboj odnesli papir, ki smo ga potem v šoli posušili in nam je ostal za spomin.

Imeli smo se zelo lepo, izvedeli smo ogromno novih podatkov in najbrž bi prav vsak z veseljem šel še kdaj tja.

Eva Bevc Strašek, 6. b

TEHNOPARK CELJE

11. 4. smo se učenci sedmih razredov odpravili v Tehnopark Celje. Zjutraj smo se zbrali pred športno dvorano, iz Mozirja pa smo odšli ob 8.20 in v Celje prišli ob 9. uri.

S postaje smo se odpravili v Tehnopark, kjer so nas že čakali tamkajšnji mentorji. Ob prihodu v stavbo nas je ena izmed mentoric odpeljala v garderobe, kjer smo odložili naše nahrbtnike. Kasneje so nas razdelili v 3 skupine po 15. Vsako skupino je vodila ena od mentoric.

Najprej nas je mentorica odpeljala v spodnje prostore, kjer nam je pokazala različne naprave. Spoznali smo različne načine recikliranja in varčevanja. Odpeljali so nas tudi v planetarij, kjer smo si ogledali filmček o svetlobni onesnaženosti. Ob koncu tega dela smo se odpravili nazaj v drugo nadstropje, kjer smo zamenjali skupino in se odpravili v tamkajšnjo trgovinico, kjer nas je mentorica poučila o trajnostnem in pametnem nakupovanju. Imeli smo tudi izziv, da naredimo nekakšno kosilo s pomočjo trajnostnega nakupovanja.

Naslednja dejavnost je bila izdelovanje mila. Sami smo si morali stopiti, odišaviti in obarvati milo. Vsak je naredil svoje edinstveno milo, ki je bilo 100 % ročno izdelano. Narejena mila smo zložili v hladilnik, da so se strdila in pospravili delovne površine.

Nato smo si ogledali še druge naprave. Poskusili smo lahko tudi VR očala oz. očala za virtualno resničnost. Z njimi smo videli, kako izgleda padec s stolpnice. Po končanem ogledu smo dobili še naša mila, se poslovili od mentoric ter se odpravili nazaj do avtobusa, ki nas je odpeljal v Mozirje.

Nal Napotnik, 7. b

IZMENJEVALNICA

V četrtek, 11. aprila, smo na naši šoli izvedli še eno izmenjevalnico, ki so se je udeležili učenci od 1. do 6. razreda, starejši učenci pa so pomagali pri organizaciji in izvedbi. Tudi tokrat je bilo največje zanimanje za plišaste igrače, a spraznili so se tudi prostori, ki so bili namenjeni oblačilom, čevljem in knjigam.

Potekala je zelo dobro, saj smo prav vsi našli nekaj zase, nekateri celo po več stvari. Bilo je prijetno in zabavno, ker smo bili veseli »novih« igrač, oblačil, knjig, zvezkov. Pomagali smo ohraniti lep svet s tem, da smo ponovno uporabili stvari, ki jih nekdo drug očitno ni potreboval.

Eva Bevc Strašek, 6. b

Izmenjevalnico imamo dvakrat na leto. Poteka v večnamenskem prostoru. Prinesel sem trenirko in kavbojke, saj mi je bilo oboje premajhno. Izbral sem si Barcelona (nogometni klub) kapo in plišastega hrčka, ki je zelo smešen. Ob tem sem se počutil zelo dobro, saj sem dobil nove stvari.

David Vrečar, 5. a

Vsako leto imamo jeseni in pomladi izmenjevalnico, da izmenjamo oblačila, obutev, šolske potrebščine, igrače, knjige ... S tem varujemo okolje. Jaz se izmenjevalnice udeležim vsakič. Letos sem prinesla: krtačo za lase, globus, ogrlico in lasnice. Učenci pred izmenjevalnico nosijo v šolo stvari, ki niso nove, ampak so še uporabne. To se vedno dogaja v večnamenski učilnici. Tokrat sem vzela plišastega rjavega konjička, zeleno krilo z rožicami in raztegljive hlače. Vzela sem tudi za sošolko Sophijo, saj je prinesla stvari, a je zbolela. Pri tem projektu se počutim okoljevarstveno.

Neva Planovšek, 5. a

Kdor prispeva igračo, oblačilo ali kaj drugega, dobi kuponček. Ko izmenjevalnica poteka, kuponček oddaš in si izbereš tri stvari. Izmenjevalnica je za učence prve in druge triade. Jaz sem na izmenjevalnico prinesla plišasto igračo, družabno igro, psička na baterije in Gabijino hišico. S sabo pa sem odnesla puhastega zajčka, krilo in pulover. Ob tem se počutim veselo, ker stvari nisem zavrgla, ampak sem jih izmenjala za druge stvari.

Živa Bevc, 5. a

Izmenjevalnica poteka tako, da učenci iz višje stopnje pripravijo igrače, ki so jih prinesli mlajši učenci. Če želiš sodelovati, moraš prinesiti igrače. Za to izmenjevalnico sem prinesel dva avtomobilčka in plišastega medvedka. Dobil sem novega plišastega medvedka. Na izmenjevalnici se počutim lepo, saj ni treba nobene stvari kupiti.

Matic Usar, 5. a

OGLED RAZSTAVE BANKSY – PROJEKT eTWINNING

V sredo, 17. 4. 2024, smo se učenci šestega, sedmega in osmega razreda, ki smo sodelovali v mednarodnem projektu eTwinning, ki temelji na ulični umetnosti, odpravili na ogled razstave umetnin londonskega uličnega umetnika Banksyja v Ljubljano.

Izpred šole smo se z avtobusom odpravili ob enih popoldne, prispeli pa ob okoli pol treh. Vožnja pa sploh ni bila dolgočasna, saj smo morali med potjo slikati določene zgradbe, npr. Hotel Plaza, različne lokacije in tudi vozila. Ob prihodu smo se sprehodili po Ljubljani in do parka Tivoli, kjer smo pojedli malico in nato po poti naprej fotografirali še druge zgradbe ter različne grafite.

Na razstavi Banksy smo si lahko ogledali veliko njegovih del, tako starejših kot najnovejših, in izvedeli veliko o njegovi anonimnosti ter kako jo skozi vsa ta leta ohranja, ne glede na to, kako se država trudi izvedeti njegovo identiteto. Njegova dela so večinoma družbeno in politično usmerjena, veliko pa je takšnih, katerih

interpretacijo pomena je prepustil občinstvu. O njegovi karieri si lahko ogledamo celo film, dobesedno preveden v »Izhod čez trgovino z darili«.

Nato smo se odpravili v McDonald's, potem pa smo imeli možnost prostega sprehoda po Ljubljani pod pogojem, da slikamo še nekaj prizorov, na primer most s ključavnicami. Pot domov je bila še zabavnejša kot pot v Ljubljano, saj smo predvajali glasbo in peli. Vrnili smo po se malo po šesti zvečer, utrujeni od dolgega in predvsem umetniškega popoldneva.

Katarina Trobentar, 7. b

OKOSTNJAK V OMARI - OGLED PREDSTAVE

Učenci od 4. do 6. razreda smo se udeležili predstave v Kulturnem domu Mozirje, ki so jo pripravili učenci Osnovne šole Nazarje. Ime je dobila po igri, ki so se jo igrali v predstavi s prav čudnim imenom »Okostnjak v omari«, govorila pa je o učencih, ki so radi nagajali učiteljici. Učenci pogosto zamujali in s tem razjezili učiteljico, ki pa jih je rada preizkušala. Enkrat se je na primer delala, da bo poklicala v zdravstveni dom zaradi zamujajoče, »bolne« učenke, med tem pa so učenci premišljevali, kako naj učiteljico spravijo nazaj v dobro voljo. Kmalu so prišli na idejo, da ji poklonijo rože, saj je imela rojstni dan. Na koncu, pa so prišli do spoznanja, da jih je učiteljica le preizkušala, zato so vsi skupaj z razrednimi plesalkami City girls zaplesali na pesem Girls.

Predstava mi je bila zelo všeč. Lahko pa tudi rečem, da so se učenci s predstavo zelo potrudili in nas navdušili. Želim si, da bi si ogledali več takih predstav.

Neli Kopusar, 6. b

Intervju

Intervju z učiteljem Petrom Prohartom

V mesecu marcu ste se nam pridružili na šoli kot novi učitelj glasbe. Kako se počutite med nami?

Zaenkrat se počutim super. Lep sprejem, dober kolektiv, prijetni učenci, upam, da bo tako tudi naprej.

Kje pa ste bili zaposleni pred tem?

Zaposlen sem bil pravzaprav na dveh šolah. Najprej od oktobra do decembra na OŠ Nazarje, kjer sem učil glasbo in vodil zbor, potem pa na OŠ Dornava, od sredine januarja do konca februarja, kjer sem imel OPB. Drugače pa že od leta 2017 učim harmoniko v zasebni glasbeni šoli.

Kdo vas je navdušil za igranje harmonike?

Navdušil me je v bistvu moj dedek, ko sva skupaj gledala televizijo in oddaje.

Kdaj ste začeli z igranjem?

Začel sem s šestimi leti, torej v prvem razredu. Takoj, ko je bilo možno.

Kako je potekala vaša izobraževalna pot?

S šestimi leti sem začel z diatonično harmoniko oz. frajtonerico, ki sem se je učil pri enem samouku. Kasneje, v 3. razredu, me je začel učiti Primož Zvir iz Zgornje Savinjske doline. Kmalu zatem pa sem začel hoditi v glasbeno šolo, kjer sem igral klavirsko harmoniko in bolj klasično glasbo. Zaključil sem nižjo glasbeno šolo in naredil sprejemne izpite na Konservatoriju za glasbo in balet Maribor, smer umetniška gimnazija. Iz gumbne harmonike oz. kromatične sem maturiral, potem sem naredil sprejemne izpite v Celovcu za klasično harmoniko. Eno leto sem študiral harmoniko v Celovcu, nato pa sem se odločil za študij glasbene pedagogike v Mariboru.

Pri pouku ste nam zaupali, da ste nastopali na ulicah evropskih mest. Kaj vas je k temu napeljalo?

Nekaj let nazaj, pred korono, sva s prijateljem delovala v duetu. Igrala sva glasbo Iztoka Mlakarja. Prijatelj je svetoval, da bi igrala po ulicah Maribora, pa se s tem nisem mogel sprijazniti, da bi v domačem kraju igral na ulici. Imel sem klasični predsodek pred ulično umetnostjo, čeprav sem vedel, ko sem bil v večjih prestolnicah Londona, Dunaja, da obstaja višja ulična umetnost kot ta, ki jo lahko vidimo v Sloveniji. Mi nimamo urejenega sistema ulične glasbe. Potem sem večkrat govoril s prijatelji, ki so igrali na Dunaju, Celovcu, Gradcu. Tako sem tudi jaz poskusil. Nekega popoldneva sem se odpeljal v Gradec, se postavil na ulico ter igral. Bilo je fenomenalno vzdušje. Bilo je poletje, julija, vladala je posebna energija. Bil sem napolnjen, začutil sem, da sem ljudem nekaj dal. Nekajkrat sem bil v Gradcu. Enkrat pa sem šel poskusit v Celovec. Tam sem bil celo nekaj dni. Zgodilo se je nekaj neverjetnega. Dobil sem veliko nastopov, priložnosti, kontaktov, spoznal sem veliko prijetnih ljudi. Posledično sem imel v Avstriji dva velika nastopa. Tako lahko rečem, da mi je ulica dala res veliko, ne bi si mislil. Nisem si znal predstavljati, da je to lahko prijetna izkušnja. Priporočam vsem glasbenikom. Ulica je v bistvu realen pokazatelj, kako dober glasbenik si. Če imaš zvečer, na koncu dneva polno košarico, to že nekaj pomeni. Sam sem tako pravzaprav veliko zaslužil. Eno poletje sem preživel s tem denarjem. Veliko lepša izkušnja, kot če bi opravljal katero koli drugo študentsko delo. S triom načrtujemo ulično turnejo, ki bo bolj organizirana. Sedem dni, road trip po Avstriji, južni Tirolski do Italije.

Vemo tudi, da imate svoj trio. Kako se imenuje in kdo še igra z vami?

Trio se imenuje Peter Prohart trio. Zraven igrata še kitarist Kristijan Štelcer, ki uči kitaro v GŠ Gornja Radgona, in kontrabasist Janez Kregel, ki je profesor kontrabasa na konservatoriju v Gradcu.

Ali skladbe za vaš trio pišete sami?

Da, zato se trio tudi imenuje po meni. Zdaj, ko učim v šoli, sem nekoliko manj produktiven, ampak prihaja poletje, ko je pravi čas za ustvarjanje.

Kje vse nastopate s svojim triom?

Odvisno, kam nas povabijo. Izogibamo se igranju na porokah ali abrahamih, radi pa sodelujemo pri kakšnem presenečenju. Igramo na raznih koncertih. Vsako leto organiziramo tudi lasten koncert. Ker obstajamo od leta 2021, je bil prvi lasten koncert leta 2022 ob izidu albuma, lani pa ob izidu prvega videospota. Za letošnje leto pa še ne vemo, ali nam ga bo uspelo pripraviti.

Znate igrati še kakšen drug instrument?

Da, klavir. Na fakulteti sem moral igrati tudi na klarinet. Ne morem pa reči, da sem danes klarinetist.

Katera zvrst glasbe vam je najljubša?

Nimam najljubše zvrsti glasbe. Zame je glasba samo ena. Ne opredeljujem je po zvrsteh. Kot sem vam povedal že pri pouku, zame obstaja dobra in slaba glasba. V vsaki zvrsti lahko najdeš izvajalce in dela, ki so dobri, ki imajo neko višjo umetniško vrednost. Držim se torej načela: poslušati čim več različnega, čim boljšega.

Kaj vas poleg glasbe v življenju še osrečuje?

Narava, predvsem narava, torej tudi morje.

Kako bi sebe opisali kot osnovnošolca oziroma najstnika?

Precej sem bil fokusiran, osredotočen. Imel sem jasne cilje, ki se sicer niso vsi uresničili. Osredotočen sem torej bil na zastavljene cilje. Ves svoj čas osnovne in srednje šole sem namenil glasbi.

Se spomnite kakšnega nasveta, ki ste dobili in ga tudi upoštevali, zdaj pa bi ga delili med nas mlade?

Od učiteljev, staršev, življenja? Torej nasveta kogar koli? Hm. Ko zaradi korone pol leta nisem nikjer nastopal, sem dobil klic iz Doma starejših občanov Danice Vogrinec Maribor, če bi prišel igrati na rojstni dan ene gospe, ki bo praznovala 100 let. In sem šel. Vsakega izmed nas kaj zanima. Gospa je preživela vojno in še marsikaj hudega. Zato sem jo vprašal za nasvet, kako preživeti vse to in doživeti 100 let. Rekla je, da je v življenju potrebno biti vesel, hvaležen in priden. Ta nasvet bi sam izpostavil. Biti vesel, hvaležen in priden. To je očitno recept za visoko starost. Slavljenka je bila videti zelo »fit«, deset pesmi je zaplesala, namreč. Pri stotih, zanimivo, kajne?

Intervju sva pripravili Alenka Repše in Ana Oblak, 7. a

Mladi pesniki

JUTRO

KO ZASIJE DAN,
SEM ŠE VES ZASPAN,
ZELO TEŽKO SE ZBUDIM
IN VELIKO PRETRPIM.

KO PA SE ZBUDIM,
SI TORBO PRIPRAVIM,
V ŠOLO ODHITIM
IN ZA MIZO SPET ZASPIM.

Ema Presečnik, 5. b

Iza Ločičnik, 1. a